

Jesaja 53:12

**Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen,
omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in de dood,
en met de overtreders is geteld geweest
en Hij veler zonden gedragen heeft
en voor de overtreders gebeden heeft”**

De Knecht 1 Zijn last 2 Zijn loon 3 Zijn liefde

Gemeente,

We zijn de lijdenstijd begonnen met de bouwtekening. Elk huis wordt gebouwd volgens een tekening. Daarop staat precies aangegeven waarmee en met welke afmetingen het huis gebouwd is. Als het huis klaar is kun je op die tekening precies zien hoe het is gebeurd en volgens welk patroon er is gebouwd. Het lijden en sterven van de Heere Jezus zou je het huis kunnen noemen. Dat voltooid, volbracht is. En ook het lijden en sterven van de Heere Jezus is gebeurd volgens een bouwtekening. De bouwtekening van het Oude Testament. Die heeft Jezus volbracht.

Daarom is Jezus in Zijn lijden en sterven de Hogepriester, het zondoffer, de weggaande bok. Is hij het Paaslam dat Zijn bloed geeft. Is Hij de meerdere David, Die van God verlaten werd. En in Zijn lijden en sterven is Hij ook de Knecht. De Knecht des HEEREN over Wie Jesaja 53 het heeft.

1 Zij last

En wat was een knecht, een slaaf, voor iemand? Iemand die doet wat er gezegd wordt. Zo was dat toentertijd: de knecht, slaaf deed wat hem opgedragen werd. En dan moeten we dat zo zien in Jesaja: in eerste instantie was Israel Gods knecht. Adam had zich van God losgemaakt. Heel de mensheid was gevallen en had God verlaten. En nu had God Zijn volk Israel Zijn verbond en woorden gegeven. En God had gezegd tegen Israel: Gij zijt Mijn knecht. En de opdracht is: om Mij te verheerlijken en tot een licht voor de heidenen te zijn. God wilde in Israel Zijn eer krijgen en via Israel heidenen redden. Israel als loopbrug naar de heidenen toe. Maar Israel is geen goede knecht geweest. Niet dat wij het beter doen als heidenen, verre van. Maar Israel was geen goede knecht. Israel eerde God niet, maar murmureerde, diende afgoden, verliet de HEERE, en moest in ballingschap. God kreeg Zijn eer niet en....de heidenen bleven onbereikt, de loopbrug kwam er niet. Daar kijken we nog even naar: de heidenen zijn een eiland in de zee. In de zee

van Gods oordeel en vloek. Vanaf het land van Gods genade zou Israel de loopbrug zijn naar de heidenen toe. Zodat heidenen kunnen ontkomen naar het land van Gods genade. Voordat de golven het eiland overspoelen en wegvoeren naar de eeuwige ondergang. De loopbrug komt er niet: de heidenen blijven onbereikt. Wacht een eeuwige verderf. Niet dat wij daarover inzitten van nature. Niet dat wij daar mee zitten, dat God Zijn eer niet krijgt en dat wij onbereikt blijven. We hebben het prima naar ons zin op dat eiland en zijn blind voor de zee van Gods toorn die ons omspoelt en die een keer ons meesleurt. Nee, wij zitten er niet mee. Wij vragen niet om een Redder.

Maar God wel! God roept Zijn Zoon. Mijn Zoon. Wat Israel niet deed, wil Ik u laten doen. Ga naar de aarde, leef tot Mijn eer, red Israel en bereik de heidenvolkeren. Wees mijn Knecht. Doe wat Ik U opdraag. En de Zoon zei: Vader, dat is goed, Ik kom om Uw wil te doen. En Jezus lijden en sterven is dus het werk van een knecht, die doet wat hem is opgedragen. Jezus is in Zijn lijden en sterven de Knecht, Die doet wat Zijn Vader Hem heeft gezegd. Zijn lijden en sterven is gehoorzaamheid. Hierin verheerlijkt Hij God! En hierin is Hij de loopbrug naar Israel en de heidenen. Hij volbrengt wat Hem is opgedragen. Knecht des HEEREN!

Dus: Jezus doet het werk van Zijn lijden en sterven allereerst voor God. Niet voor zondaren, maar voor Zijn Vader. Die heeft het Hem opgedragen. Dat is wel een hele diepe gedachte. Het ging uit van de Vader. God wil dat Zijn eer op aarde verhoogd zal worden. God wil dat zondaren bereikt worden met genade. God wil dat ongevraagd, ongewenst door ons. Het komt uit Zijn hart op. Alle bronnen van zaligheid komen vanuit Hem. Hij wil Zijn schepsel terug, Hij wil zondaren weer tot Zich brengen. O, dat Hij dat wil, want wij hebben Hem vertrappt en veracht. Dat Hij dat voor ons wil. Dat Hij dat wil, want het kost Hem Zijn Zoon. Het kost de Zoon Zijn leven. Wat een wonder: dat Gods hart een hart is zondaarsliefde.

En wat een Evangelie! Evangelie voor zondaren die niet inzitten over Gods eer. Wie Gods eer eigenlijk niets kan schelen, maar alleen ons geluk, onze gezondheid, ons bedrijf, onze resultaten, en op zij aller-, allerbest onze zaligheid omdat we niet naar de hel willen. Zondaren die er helemaal niet over inzitten hoe ze God weer terugkrijgen, hoe ze tot genade kunnen komen, die er helemaal niet mee bezig zijn om aan Gods toorn te kunnen ontkomen. Zondaren, zoals jij, u, en ik. Voor zulke zondaren kan het!

Of: is dat te min? Of: staat u daarboven, steekt u daar bovenuit? Daarmee op één lijn gezet te worden, is te erg. Je onttrekt je aan de genade. Je laat die genadestroom onder je door gaan, want je voelt je verheven boven echte, onverschillige zondaren.

De Knecht. Hij legt in de gehoorzaamheid van Zijn lijden en sterven de loopbrug aan naar Israel en de heidenen. Het eiland ligt in de zee van Gods toorn en de eeuwige ondergang. En Jezus bereikt het. Dankzij de Knecht. Die knecht is de Hij en de Hem over Wie het gaat in onze tekst. Degene Die een deel krijgt van velen, die machtigen als roof deelt, Die Zijn ziel uitstortte, met de overtredders werd geteld, veler zonden droeg en voor overtredders bad. Dat is Hem. De Knecht. Zijn volbrachte werk is de loopbrug waardoor de wereld wordt bereikt. Genade komt tot ons! En hoe?!

2 Zijn loon

Omdat Jezus als Knecht Zijn Vader heeft gehoorzaamd zal de Vader Hem belonen. Daarom zegt het begin van Jesaja 53:12, daarom zal Ik, God Hem een deel geven van velen en Hij zal de machtigen als een roof delen. Dus twee keer loon op Zijn arbeid. Omdat Hij deze arbeid heeft volbracht daarom zal Ik, de Vader, Hem een deel geven van velen. En daarom zal Ik geven dat Hij de machtigen als een roof delen zal.

Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen. Dus velen zal Hij ontvangen als vrucht, als zaad, als eigendom. Wie ook dat werk van de Zoon veracht, of zijn schouders over ophaalt of het weinig bijzonders vindt, de Vader acht het zeer hoog en zeer veel waard. De Vader zal hem rijk belonen met velen die Hem gaan toebehoren. Hij schikt, wijst er Hem velen toe. Hij zal ze Hem geven. Dat komen we enerzijds tegen als iets dat in de eeuwigheid gebeurt is. Waar we in Johannes over horen spreken: de gegebenen des Vaders, Die de Vader voor de grondlegging der wereld heeft gegeven aan Zijn Zoon. Dat is de voor ons verborgen achterzijde. Maar er is ook een ander geven: de zichtbare voorzijde ervan. Al wat Mij de Vader geeft, tegenwoordige tijd zal tot Mij komen. Zo geeft de Vader zondaren aan de Zoon: Hij laat ze tot Hem komen. En dat geven wordt hier bedoeld. De Vader zal velen doen komen tot de Zoon.

De Vader trekt er velen tot Hem. Door Zijn Geest en Woord. Door het Woord van wet en Evangelie. Van de wet waarin God eist dat wij Hem eren en dat wij licht verspreiden voor anderen. En de wet blijft overeind. Die eis blijft op ons, laat ons niet los. En het Evangelie waarin Christus geeft wat de Vader eist. Christus geeft die gehoorzaamheid. Christus geeft de eer aan Zijn Vader. In Christus doet God en geeft God wat Hij van ons eist. En de Vader trekt en geeft er aan Zijn Zoon. Zodat er komen. Met de eis op hun hielen. Die achtervolgt en niet ophoudt. Zodat er komen tot Christus in het Evangelie. Geef mij Jezus of ik sterf buiten Hem geen leven maar een eeuwig zielsverderf. Heere Jezus, Gij

voor mij, dat is het enige. Dat smee ik U, dat vertrouw ik van U, dat geloof ik van U, dat U ook voor mij dat deed.

De Vader geeft aan Zijn Zoon. Wie zelf niet komen kan, wie zelf niet geloven kan, wie de eist niet voelt, of wie de eis voelt en daarom niet durft komen. Wie al zolang probeert te komen, hoopt te komen, maar het komt er niet van: de Vader geeft de Zoon een deel. De Vader brengt zondaren tot Zijn Zoon. O HEERE, trek mij, o HEERE doe mij komen en geloven.

En let eens op: Daar zal de Vader voor zorgen. Als loon op Jezus' arbeid. Dus omdat Jezus het heeft verdiend. Daar ligt de pleitgrond. Niet in onszelf. Waarom zou de Heere ons tot Zijn Zoon brengen? Is er in ons iets te vinden waarom Hij dat zou doen? Omdat ik meer dan en ander, beter dan een ander, omdat ik enige gerechtigheid, enige goedheid heb in Mijzelf? Al die pleitronden deugen niet en doen het niet. Heere, Uw Zoon is het toch waard dat U Hem zondaren geeft. Wil het doen om Uw Zoon loon te geven. Om Hem te eren. Ook door mijn komst tot Hem.

En komend tot Hem zal Hij u zeker aannemen. Weet u waarom dat zo zeker is? Ja, je voelt vaak net andersom. Hoe dichter je bij Hem komt hoe meer je voelt: ik verdien het niet, ik ben schuldig, Hij zou me weg kunnen sturen, af kunnen wijzen. Maar: dat kan niet. Waarom niet: kan de Zoon iets weigeren wat de Vader Hem geeft? Zou de Zoon iemand niet willen hebben die de Vader Hem geven wil? Nee toch. Dat bestaat niet. Die tot Hem komt zal Hij geenszins uitwerpen.

O, als je kwam tot Jezus, als je belijdenis hoopt te doen maandag, dan ligt hier de bron. De Vader gaf mij aan Zijn Zoon. Als loon op Zijn arbeid. Daarom kwam ik tot geloof, kwam ik tot Jezus. Wonderbaar! Weet u daarvan? Zo gegeven aan de Zoon. Hier en nu. Want: in de eeuwigheid en toen al.

Het tweede is: hij zal de machtigen als een roof delen. Dat leggen we uit als: de machtigen als aantal. Niet machtig in kracht maar machtig velen. Talrijken. En we vatten dat zo op: Hij zal met talrijken de roof delen. Wat Hij verkreeg als roof als buit dat houdt Hij niet voor Zichzelf, maar dat deelt Hij met die velen.

Wat is die buit? Want zo wordt dat woord gebruikt: na een oorlog, na een gevecht komt de overwinnaar terug en die heeft heel wat goederen buit gemaakt. En die goederen, die buit, deelt hij uit aan het volk dat achterbleef. Nu wat de buit is, is wel duidelijk. De buit van de vrede met God, de gunst van God, de Heilige Geest, het eeuwige leven, de gerechtigheid die voor God bestaan kan. Dat is de buit die Jezus heeft verkregen. Waarvoor Hij gestreden heeft.

En dat wordt een buit genoemd omdat Hij daarvoor moest strijden. Omdat er vijanden waren die die buit wilden weghouden van Hem, wilden uit Zijn handen houden. Die die buit bewaakten. De burcht waar die buit in lag is de burcht van de wet, van Gods recht, bewaakt door de duivel, door de zonde. Die bewaakten al die schatten en wilden ze niet kwijt, niet afstaan. Jezus' lijden en sterven is strijd geweest. Strijd tegen die bewakers. En toen Hij op Golgotha's heuvel kwam en de top bereikte toen had Hij die bewakers uitgeschakeld. De wet had Hij vervuld, helemaal en volkomen. Het recht van God had Hij voldaan, dat eiste niets meer. De duivel had Hij verslagen, al zijn verzoeken weerstaan en satan overwonnen. De zonde had hij verzoend, die was niet meer te vinden. En zo kreeg Hij de buit in handen. Op de Paasmorgen staat Hij als Overwinnaar op en Hij ontvangt de buit. Vrede met God, gunst van God, eeuwige leven, eeuwige gerechtigheid, de Heilige Geest.

Hij zal de buit met velen delen. Hij wil die buit uitdelen aan die allen die tot Hem komen, die de Vader Hem geeft. En Hij deelt het uit aan die allen. Allen die tot Hem komen delen erin mee. Zij komen met vloek en ze ontvangen zegen. Zij komen met zonde en krijgen gerechtigheid. Zij komen met zondigheid en ontvangen de Heilige Geest. Zij komen met oordeel en ontvangen de vrede. Wie erin bedeed wordt, die zegt: Heere, het is teveel voor mij, dat kan niet gelden, dat kan niet waar zijn. Hij zal met velen de buit delen! Duizend maal o HEERE zij U daarvoor dank en ere.

3 Zijn liefde

En dat is alles te danken aan de gehoorzaamheid van de Knecht. En dan wordt die gehoorzaamheid van de Knecht, Jezus, omschreven. Hoe is Hij gehoorzaam geweest? Want kijk, dat is wel eens zo, als je knecht bent, op school of thuis, dat je een beetje loopt te mokken. En mopperend en sjokkend doet wat je opgedragen is. Je vindt het een vervelend werkje, en ze moeten ook altijd jou hebben en je had veel liever met je vrienden gaan chillen. Je doet, je bent gehoorzaam, maar hoe? Jezus is de Knecht. Gehoorzaam, en hoe? Het wordt in 4 lijnen getrokken.

Hij heeft Zijn ziel uitgestort in de dood. Uitgestort, leeggegoten. Daar hoor je in dat Hij alles heeft gegeven. Zoals wij wel eens zeggen dat iemand zich helemaal in zijn werk stort. Dan bedoelen we met al zijn kracht en energie geeft hij er zich aan en voor. Jezus stortte Zijn ziel uit in de dood. In de dood: en dat was de gehoorzaamheid aan God. Daar leidde de gehoorzaamheid aan Zijn Vader toe. En daar heeft Hij Zijn ziel in uitgestort. Alles wat in Zijn ziel was heeft Hij daarvoor gegeven. En

onze ziel is de zetel van leven, van liefde, van kracht. Al Zijn liefde, al Zijn kracht, al zijn leven heeft Hij gegeven voor die gehoorzaamheid aan Zijn vader tot de dood des kruises. Hij kon met recht zeggen: Het is volbracht. 'k Heb Mij voluit gegeven, alles wat Ik heb en ben heb ik gelegd in Mijn gehoorzaamheid. Niets achtergehouden. Volkomen gegeven aan de gehoorzaamheid. En dat voor mij. En ik ben zo ongehoorzaam. Mijn ziel houdt zoveel achter aan liefde, kracht en leven. Daarom is voor mij de dood een ondergang. Ik kan de prijs der ziel dat rantsoen ooit voldoen. Maar Hij was gehoorzaam. Hij geeft Zijn leven voor mij. Wat heeft Hij mij liefgehad. Hij maakt de dood doorgang tot het eeuwige leven voor mij.

Het tweede wat dit vers ervan zegt is: Hij is met de overtredders geteld geweest. Ingedeeld, op één lijn gezet. Door mensen. Zij hebben Hem gerekend en behandeld als een overtredder. Gevangen genomen en geboeid. Voorgeleid en beschuldigd. Veroordeeld en gekruisigd. En met Hem twee moordenaars, misdadigers, aan elke zijde één. Ze moesten het ons een doen. Als de politie op een station voetbalvandalen in een hoek drijft. En ze duwen er u ook mee in. Protest. Ik heb er part noch deel aan. Kan ik helpen dat ik hier net langs liep. Hij werd ermee geteld en: Hij liet zich met hen tellen. Door mensen.

En door God. Behandeld als een goddeloze. Aan het kruis genageld. En al wie aan het hout hangt die is vervloekt. Dat was uitgesproken over wetsovertreders. Al wie niet blijft om te doen al wat in het boek der wet geschreven is die is vervloekt. Hij liet zich erbij tellen. Hij liet zich tellen. Zachtmoedigheid ten top. Al wat God Hem aanrekent laat Hij komen, neemt Hij op. Omdat Hij Zich liet tellen met overtredders voor mij. Wat heeft Hij mij liefgehad. Ik nooit, Ik ben zo vijandig. Tegen God in, altijd maar weer. Ik wil niet geteld worden met zondaren en overtredders. Wij hebben er al zo'n moeite mee als het terecht is en voor ons is het terecht. Dan draaien we aan onze zonden om ze te verkleinen, te verdedigen. Maar Hij is zo zachtmoedig. Hij voor mij. Zwijgend laat Hij het Zich aanrekenen. En gaat Hij voor mij. En word ik geteld met heiligen en volmaakten. Word ik geteld met Hem, als ik alle gehoorzaamheid volbracht en had ik zelf alles betaald.

Het derde wat dit vers zegt is: dat Hij veler zonden gedragen heeft. Dragen. Je hebt mensen die in de bouw werken. Die kunnen heel wat dragen aan materiaal. Planken, stenen. In vroeger tijd droegen boeren een mud aardappels, 70 kilo. Dat was zwaar. Maar ze droegen het. Maar het allerswaarste om te dragen is: zonden. Alleen, je kunt doen alsof het niks is, niks weegt. Dat kun je lang volhouden, een leven lang zelfs. Dan voel je het pas in de eeuwigheid. Maar als God er iets van voelen laat: hoe zwaar zonden wegen. Zijn toorn weegt. Dan krijg je het

benauwd. Dan kun je niet meer. Dan krimp je ineen van angst. Jezus droeg veler zonden. Dat woog zo zwaar: Hij viel op de grond in Gethsemame. Zweette bloed. Was ten dode toe bedroefd en zeer beangst. Zo zwaar woog het Hem. En Hij droeg en bleef dragen. Totdat Hij neerzank in de hel van Godverlatenheid. Gewilligheid ten top. Tot elke prijs. Omdat Hij veler zonden gedragen heeft. Ik verdiende het, om ze te dragen, het waren mijn zonden, waar ik voor moest opdraaien en de gevolgen voor instaan. Maar wat ik verdiende, droeg U. En in ruil voor schuld krijg ik genade, in ruil voor zonden, krijg ik gerechtigheid. Omdat Hij wilde dragen en nooit heeft afgeworpen of afgeschud wat ik Hem te dragen gaf.

En het vierde is: Hij heeft voor overtreders gebeden. Maar het betekent eigenlijk nog meer: het betekent tussenbeide treden, tussenbeide stellen. Als een steen van een berg rolt en regelrecht op een kind afkomt. Dat kind zal erdoor verpletterd worden. Maar één springt ertussen. Wordt verpletterd, maar het kind ziet het en kan weglopen. Ja, maar dan niet voor kinderen, voor overtreders, vijanden. Ja, wat hadden we gedacht? Als Jezus wordt gekruisigd. Als mensen Gods Zoon doden, dan zal de toorn van de Vader toch wel ontbranden. Je kunt toch niet verwachten dat je iemands kind voor zijn ogen vermoord en dat er dan niks gebeurt? We horen het op Golgotha: Vader, vergeef het hun zij weten niet wat zij doen. Geef ze nog tijd.

Omdat Hij voor overtreders gebeden heeft. Tussenbeide is gekomen. Op mij komt het af, de vloek, het oordeel, maar ik zit nergens over in. Toen ik onbekeerd was, ik tergde God, maar voelde geen enkele zorg. Maar Hij komt tussenbeide. Vangt het op voor mij. HEERE, spaar nog, geef nog tijd. Als Hij zo nog voor jou bidt, besef je wat dat inhoudt? Hij bidt opdat je nog leven krijgt. Tijd om je te bekeren.

Hij bid voor mij, als ik bekeerd ben. Maar de verzoeking, de zonde, de greep van satan komt op mij af. En ik val, en ik kan erin blijven liggen, en ik kan helemaal losraken, of ik kan wanhopig worden en helemaal radeloos. Maar Hij stelt Zich tussenbeide. Op grond van Zijn offer bidt Hij en als Voorspraak neemt Hij het op voor mij. Stelt Hij Zich tussenbeide dat ik niet en nooit ten prooi val aan satan. Dat niets en niemand mij kan scheiden van Zijn liefde.

Kent u deze Knecht des HEEREN als uw, jouw Zaligmaker, Brudegom, Liefste? Wie Hem kent, zou die niet zeggen: zulk Eén is mijn Liefste, zulk Eén is mijn Alles. U dan die geloofd is Hij dierbaar!

Amen